

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713215185
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713215185.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., D. XX, proti odporcom: v rade 1) T. S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Š. XXXXX/X, v rade 2) D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Š. XXXXX/X, obaja zast. splnomocnenou zástupkyňou E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Š. XXXXX/X, v konaní o zrušenie výživného na plnoleté deti, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa na zrušenie výživného voči odporkyni v rade 1) S. H., nar. XX.XX.XXXX a návrh na zrušenie výživného voči odporcovi v rade 2) D. H., nar. XX.XX.XXXX v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným na Okresný súd Martin dňa 16.10.2013 žiadal, aby súd zrušil výživné na plnoleté deti S. H. a D. H., na ktoré bol zaviazaný prispievať výživným rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/357/2010 a rozsudkom sp. zn. 21C/266/2010. V písomne podanom návrhu navrhovateľ uviedol, že od 01.06.2013 je nezamestnaný a od 01.10.2013 je práceneschopný, keďže prekonal ťažký infarkt a jeho zdravotný stav mu nedovoľuje sa riadne zamestnať. Vo svojom písomnom návrhu uviedol, že obidve deti pochádzajúce z manželstva sú plnoleté, pričom vedia si zabezpečiť finančné prostriedky aj brigádnicke.

Uznesením zo dňa 24.10.2013 bol navrhovateľ vyzvaný na doplnenie neúplného podania doručeného dňa 16.10.2013 a to na správne označenie účastníkov, uvedenie adresy školy, ktorú navštevujú, uvedenie spisovej značky, pod akou sa viedlo konanie naposledy, ktorým sa určovalo výživné, uvedenie dátumu, odkedy žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť ako aj doloženie kópie rozhodnutia o tom, že je nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce a doručenie rozhodnutia o výške podpory.

Listom zo dňa 12.11.2013 navrhovateľ súdu doručil fotokópiu rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 21C/266/2010 zo dňa 21.01.2011, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť navrhovateľa - otca voči odporkyni v rade 1) dcére na sumu 100 €, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 02.07.2013, ktorým mu bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavaceho základu od 01.06.2013 na obdobie 6 mesiacov, nájomnú zmluvu uzavretú na dobu nájmu do 26.09.2013 do 31.10.2014, ktorú mal uzavrieť s prenajímateľom O. Z. P. a O. L. P., predmetom ktorej bol 3 izbový byt, práceneschopnosť, dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.05.2013, fotokópiu rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/357/2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu D. H. t.j.

odporcu v rade 2) zvýšené výživné vo výške 100 €, prepúšťaciu správu zo dňa 02.10.2013, oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Odporkyňa v rade 1) a odporca v rade 2) sa k podanému návrhu písomne vyjadrili listom doručeným dňa 06.12.2013, kedy uviedli, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasia. Odporkyňa v rade 1) poukázala spolu s odporcom v rade 2) na skutočnosť, že dňa 23.09.2013 podali žiadosť o náhradné výživné na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, k čomu doložili všetky doklady, pričom náhradné výživné im bolo priznané každému vo výške 100 €. Ďalej uviedli, že žijú s matkou a jedným súrodencom, kde matka platí byt v sume 311 €, inkaso 64 €, mladšiemu bratovi škôlku v sume 50 €, spláca úver, ktorý zobrala s otcom vo výške 180 € a keď sú chorí, potrebujú lieky, musia na tieto doplácať. Poukázala tiež na to, že podľa jej vedomostí, navrhovateľ krátko po prepustení z nemocnice, išiel na brigádu, nešetril sa a tiež na skutočnosť, že navrhovateľ prišiel o zamestnanie vlastným zavinením. Zobral si niekoľko úverov, ktoré nespláca, naďalej chodia upomienky. Odporkyňa v rade 1) zdôraznila vo svojom písomnom vyjadrení, že navrhovateľ neplatil na ňu výživné, ani v čase, keď bol riadne zamestnaný. V závere svojho písomného stanoviska odporkyňa v rade 1) uviedla, že nielenže neplatí výživné, ale nepomáha im žiadnou formou, negratuluje k meninám, k narodeninám, Vianoce a sviatky mu nič nehovoria. Zhodne sa vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení aj odporca v rade 2).

Súd vo veci nariadil a vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 10.12.2013, 16.01.2014, 18.02.2014 výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým z ich obsahom a to spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 21C/266/2010, sp. zn. 20P/357/2010, sp. zn. 13T/8/2013, sp. zn. 7P/15/2013, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 02.07.2013, nájomnou zmluvou (čl. 12 spisu), práceneschopnosťou navrhovateľa (čl. 14 spisu), dohodou medzi SAD a navrhovateľom o skončení pracovného pomeru (čl. 15 spisu), prepúšťacou správou zo dňa 04.10.2013 (čl. 18 spisu), oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie (čl. 19 spisu), vyjadrením odporkyne v rade 1) (čl. 24 spisu), upovedomením o začatí exekúcie (čl. 26-27 spisu), zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 03.09.2012 (čl. 28 spisu), rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 07.10.2013 (čl. 32 spisu), potvrdením o návšteve školy odporkyne v rade 1) (čl. 34 spisu), vyjadrením odporcu v rade 2) (čl. 35 spisu), žiadosťou o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie (čl. 36 - 37 spisu), vyjadrením SAD (čl. 60 spisu), vyjadrením VÚB a.s. (čl. 61 - 62 spisu), vyjadrením Poštovej banky (čl. 63 - 65 spisu), prepúšťacou správou zo dňa 01.02.2014, vyjadrením ošetrojúcej lekárky zo dňa 03.02.2014 a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/43/2012 zo dňa 18.06.2012 bolo manželstvo navrhovateľa a splnomocnenej zástupkyne odporcov v rade 1) a 2) rozvedené, pričom dieťa pochádzajúce z manželstva - mal. C., F. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matky a navrhovateľ bol zaviazaný výživným vo výške 70 € mesačne. Súd v tomto konaní nerozhodoval o výživnom na odporkyňu v rade 1) a odporcu v rade 2), keďže boli deti plnoleté a na tieto plnoleté deti sa viedlo osobitne konanie. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21C/266/2010 zo dňa 21.01.2011 bola zvýšená vyživovacia povinnosť na odporkyňu v rade 1) S. H. na sumu 100 €, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.02.2011. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/357/2010 zo dňa 24.05.2011 bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu D. H. (odporcu v rade 2) zvýšené výživné vo výške 100 € od 01.11.2010, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2011. Trestným rozkazom sp. zn. 13T/8/2013 zo dňa 09.04.2013, ktorý nadobudol dňa 11.06.2013 bol navrhovateľ uznaný za vinného, že ako otec dcéry S. H., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť prispievať zvýšené výživné po 100 € mesačne a ako otec syna D. H. a mal. C. H., na ktorých má takisto vyživovaciu povinnosť prispievať zvýšené výživné vo výške 100 € a 70 € mesačne, tieto povinnosti si neplatí pravidelne a v určených výškach na dcéru S. od 01.06.2012 do vydania trestného rozkazu vrátane mesiaca apríl 2013, kde dlhuje najmenej 1.100 € a na syna D. a syna C. od 01.05.2012 vrátane mesiaca apríl 2013, kedy dlhoval sumu k rukám matky 1.840 €, za čo bol uznaný zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pričom výkon trestu bol odložený podmienene na skúšobnú dobu 1 rok.

Súd mal ďalej preukázané, že na tunajšom súde sa vedie konanie sp. zn. 7P/15/2013, ktorým navrhovateľ žiada znížiť výživné na mal. syna C. H..

Na pojednávaní dňa 10.12.2013 navrhovateľ zotrval na podanom návrhu na zrušení vyživovacej povinnosti voči plnoletým deťom - dcére S. a synovi D.. Jedným z dôvodov podania návrhu, podľa jeho vyjadrenia je choroba a skutočnosť, že prišiel o zamestnanie, je evidovaný na Úrade práce, kedy mu posledný krát bude doručená podpora v nezamestnanosti a od januára 2014 nebude dostávať dávku v hmotnej núdzi. Poukázal tiež na to, že si nemôže nájsť zamestnanie z dôvodu zlého zdravotného stavu. Pokiaľ ide o stratu zamestnania, zdôvodnil, že sa to stalo tým, že mal nočnú službu a nezistil, že mu z vozidla nevystúpil jeden pán, ktorý spal vzadu. Ten, keď to zistil, zobral hasiaci prístroj, rozbil okno, čím spôsobil škodu za 1.500 €. Navrhovateľ tvrdil, že mu bolo sľúbené zamestnávať sa, že po úhrade škody s ním bude opätovne uzavretý pracovný pomer, k čomu však nedošlo. Vo všetkých svojich výpovediach naďalej zotrval na tom, že nemá z čoho prispievať na výživu svojich plnoletých detí, zdôvodnil tiež, že sa vedú viaceré exekúcie a takisto poukázal na skutočnosť, že pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona bola odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 13T/8/2013. Vzhľadom k tomu, že jeho momentálna finančná situácia mu neumožňuje platiť výživné na plnoleté deti, žiadal jej zrušenie. Počas svojej výpovede súčasne navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že tak odporkyňa v rade 1) ako aj odporca v rade 2) sú schopní si brigádnicke zarobiť a teda netrpia finančnou núdzou.

Odporca v rade 2) prítomný na pojednávaní s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, poukázal na to, že v školskom roku 2013/2014 bude maturovať a potrebuje takisto finančné prostriedky. Potvrdil tvrdenie uvádzané navrhovateľom, že spolu so sestrou si boli zarobiť začiatkom augusta, avšak to, že si dokážu zarobiť, tak aby pomohli matke, nemá suplovať výživné, ktoré je povinný platiť na nich navrhovateľ ako otec. Svoje náklady zdôvodnil - ZRPŠ vo výške 18 €, cestovné do školy, ktoré je 10 €, okrem toho je stravné, náklady spojené s voľným časom, pričom všetky tieto náklady mu hradí matka. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že navrhovateľ aj v čase, keď bol riadne zamestnaný, neplatil na jeho sestru - odporkyňu v rade 1) ani na neho žiadne výživné a vedú sa exekúcie pre nezaplatenie výživného. V závere svojej výpovede poukázal na to, že tak ako už skonštatoval vo svojom písomnom vyjadrení, spolu so sestrou im bolo priznané náhradné výživné vo výške 100 €, na základe žiadosti, ktorú podali dňa 23.09.2013.

Splnomocnená zástupka - matka odporcov v rade 1) a 2) prítomná na pojednávaní uviedla, že v čase vybavovania náhradného výživného museli doložiť všetky doklady cez Sociálnu poisťovňu. Dcéra S. mala brigádu počas letných prázdnin a to hlavne z toho dôvodu, že jeden semester ju finančne stojí 300 € a tie peniaze museli zložiť a keďže sú vo finančnej núdzi, tak si tieto peniaze dcéra zarobila sama. Navrhovateľ sa vo svojej výpovedi vyjadril, že nevie odkedy neplatil výživné a ako platil, tak naposledy na dcéru zaplatil výživné v mesiaci máj 2012, odvtedy neplatí žiadne výživné na dcéru, ani na syna. Poukázala tiež na to, že aj v čase, keď pracoval, exekútor nestahoval na dcéru S. výživné, lebo nebolo z čoho, nakoľko sťahoval výživné na syna D. I. C., neskôr na mimomanželskú dcéru, takže na dcéru S. nezostalo žiadne výživné a ako najstaršie dieťa zostala bez výživného. Na ďalších synov, pochádzajúcich z manželstva a to D. I. C., naposledy takisto zaplatil výživné v júni 2012. Na všetky 3 deti je dlžný výživné vo výške 1.700 €. Splnomocnená zástupkyňa bola toho názoru, že navrhovateľ sám podal výpoveď z dôvodu, aby nemusel platiť výživné, nakoľko škoda, ktorá bola spôsobená vo výške 1.500 €, túto bolo možné splácať na určité splátky a v zamestnaní by mu to boli poskytli, avšak navrhovateľ nemal o to záujem. Dcéra S. študuje na vysokej škole, kde má vysoké náklady na zabezpečenie nielen školských potrieb ale aj svojej výživy. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že po rozvoze manželstva ponechal manželke aj deťom, byt a jeho zariadenie, k tomu splnomocnená zástupkyňa uviedla, že bývajú v nájomnom byte, čiže nie je to byt, ktorý by bol v ich vlastníctve, je to byt vo vlastníctve Mesta Martin, sociálny byt, kde nájomné hradí 311 €, inkaso 66 €, ďalej platí úver 180 €, ktorý si zobrali na spoločné auto v celkovej výške 400.000,-- Sk, hoci auto stálo 160.000,-- Sk a zvyškom úveru vyplatili ďalšie úvery, ktoré mali, to znamená, že počas manželstva nenadobudli žiadny majetok. A ak navrhovateľ tvrdil, že ponechal v byte nábytok, k tomu splnomocnená zástupkyňa viedla, že je to nábytok, ktorý je starší viac ako 15 rokov, sedacia súprava 10 rokov, spálňu a detskú izbu kúpili rodičia deťom, aby mali na čom spať. Splnomocnená zástupkyňa tiež poukázal na to, že už v čase, keď si spolu s navrhovateľom brali úver vo výške 400.000,-- Sk, bol si navrhovateľ vedomý toho, že má mimomanželské dieťa, túto skutočnosť jej však neoznámil a o tom sa dozvedela až neskôr. Splnomocnená zástupkyňa uviedla, že je zamestnaná, robí v dobrovoľnej požiarnej ochrane 18 rokov. Keď sa jej narodil syn C., bola na materskej

dovolenke len týždeň, pretože navrhovateľ ako jej manžel jej oznámil, že ju živiť nebude, bola nútená aj s malým dieťaťom nastúpiť do zamestnania, čo jej zamestnávateľ umožnil, takže chodila hneď po narodení dieťaťa do zamestnania. Jej mesačný príjem je cca 550 €. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že odporca v rade 2) si môže získať finančné prostriedky aj brigádou, túto skutočnosť potvrdila, že brigádoval či už v lete, ale takisto je aj vypomáha s upratovaním budovy, kde ona pracuje a poberá mesačne asi 150 € netto a z tejto sumy dáva 40 € synovi, ktorý chodí 2 krát do týždňa upratovať. V podstate táto suma mu vydrží čisto na telefónne poplatky, ktoré využíva v prospech seba. Inú možnosť zabezpečenia finančných prostriedkov nemá, keďže sa stará o 4 ročného syna. Tiež poukázala na zdravotný stav navrhovateľa, vedomosť o tom, že údajne 3 dni po prepustení z nemocnice, mal ísť brigádovať, vždy mal nejakú brigádu, pracoval na čierno, avšak tieto skutočnosti žiadnym spôsobom preukázať nevie, takže je toho názoru, že finančné prostriedky má. V závere svojej výpovede zotrvala na tom, že nie je schopná zabezpečiť výživu plnoletých detí, ktoré študujú len z finančných prostriedkov, ktoré dostáva od svojho zamestnávateľa, nakoľko sa stará ešte o mal. C., nar. 07.09.2009, pochádzajúceho z manželstva s navrhovateľom.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na strane navrhovateľa došlo k zmene pomerov, ktoré spočívajú v skutočnosti, že prišiel o zamestnanie, je nezamestnaný a okrem toho došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, prekonal infarkt a teda v súčasnej dobe je zrejmé, že nie je schopný sa zamestnať. Túto skutočnosť navrhovateľ dokladoval súdu potvrdeniami ošetrojúcich lekárov. Tiež mal súd preukázané, že došlo k zmene pomerov aj na strane odporcov v rade 1) a 2) a to v tom smere, že im bolo priznané náhradné výživné na odporkyňa v rade 1) 100 € a na odporcu v rade 2) 100 €. Od posledného rozhodovania o výžive, k žiadnej inej zmene nedošlo, odporkyňa v rade 1) a odporca v rade 2) naďalej študujú, dcéra S. na univerzite Mateja Bella v Banskej Bystrici, 1. ročník magisterského štúdia a syn D. je študentom Strednej odbornej školy dopravnej v Martine, posledný ročník učebného odboru automechanik, zaradený medzi integrovaných žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Odporcovia sú plnoletí, ktorí sa pripravujú na svoje budúce povolanie. Ako súd zistil, obaja aj keď sa snažia zabezpečiť si vedľajší príjem, ktorým by si spolufinancovali svoje náklady, je zrejmé, že vzhľadom na denné štúdium a jeho intenzitu nie je možné, aby si zabezpečovali výživu sami, pokiaľ majú záujem na úspešnom ukončení školy. Vyživovacia povinnosť otca voči odporcom v rade 1) a 2) stále trvá z týchto dôvodov.

Po zistení skutkového a právneho stavu vo veci samej súd dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť návrhu navrhovateľa a zrušiť vyživovaciu povinnosť voči svojim plnoletým deťom - dcére S. a synovi D.. Aj keď podľa názoru súdu boli zistené okolnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti

navrhovateľa voči odporkyňi v rade 1) a odporcovi v rade 2), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a jeho návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol a to z dôvodu, že podaným návrhom došlým súdu dňa 16.10.2013 sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k odporkyňi S. H. a k odporcovi D. H., svojím plnoletým deťom. Svoj návrh zdôvodňoval stratou zamestnania a zhoršením zdravotného stavu, kvôli ktorému nie je schopný nájsť si zamestnanie. Navrhovateľ v priebehu celého súdneho konania zotrval na návrhu, ktorým žiadal zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyňi v rade 1) a odporcovi v rade 2).

Z dispozitívneho princípu vyplýva, že navrhovateľ v žalobnom návrhu vymedzil predmet konania po skutkovej i právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrh účastníkov a prisúdiť viac či menej, než čoho sa domnievajú.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť. Z toho vyplýva, že navrhovateľ túto povinnosť voči plnoletým deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť má ako zákonnú povinnosť. Podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a skutočností, že navrhovateľ po celý čas súdneho konania zotrval na návrhu, ktorým žiadal zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť voči odporcom v rade 1) a 2), jeho návrh zamietol. Vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá u navrhovateľa nastala, prichádzalo by do úvahy zníženie vyživovacej povinnosti s poukazom na ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, avšak viazanúc petitom žalobného návrhu navrhovateľa, súd jeho návrh zamietol. Inak povedané, súd je jeho návrhom viazaný a preto návrh zamietol. Návrh na zrušenie výživného má charakter sporového konania a nezahrňuje v sebe i návrh na zníženie výživného, toto platí len o pokiaľ ide o zrušenie výživného na maloleté dieťa (R 2/1967)

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ v konaní úspešný nebol a odporcovia v rade 1) a 2), ktorí bol úspešní, si trovy konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.